

Lisäksi ruotsalaiset säännökset arvonlisäveroryhmiä koskevasta järjestelmästä ovat ristiriidassa unionin oikeuteen kuuluvan yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italia) on esittänyt
6.10.2010 — Teresa Cicala v. Regione Siciliana

(Asia C-482/10)

(2010/C 328/42)

Oikeudenkäyntikieli: *italia*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Teresa Cicala

Vastaaja: Regione Siciliana

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko unionin oikeuden mukaista soveltaa ja tulkita lain 241/1990 3 §:ää ja Sisilian aluelain 10/1991 3 §:ää yhdessä lain 241/90 1 §:n kanssa, jossa Italian viranomaiset veloitetaan soveltamaan Euroopan unionin oikeusjärjestyksen periaatteita Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan toisessa kohdassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun hallintotoimen perustelemista koskevan veloitteen mukaisesti, siten, että eläkeasioita koskevat hallintopäätökset, joita ei näiden kansallisten säännösten mukaan tehdä julkista valtaa käytettäessä, eli jotka koskevat subjektiivisia oikeuksia mutta jotka kuuluvat sidotun harkintavallan piiriin, voidaan jättää perusteluvollisuuden ulkopuolelle, ja voidaanko tätä pitää hallintopäätöksen tekemisessä noudatettavan olennaisen menettelymääräyksen rikkomisena?
- 2) Onko lain 241/1990 21 octies §:n 2 momentin ensimmäinen kohta, sellaisena kuin sitä on tulkittu hallinto-oikeudellisessa oikeuskäytännössä, lain 241/1990 3 §:ssä ja Sisilian aluelain 10/1991 tarkoitettuun hallintotoimen perustelemista — Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan toisessa kohdassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun

hallintotoimien perusteluvollisuuden mukaisesti — koskevaan velvollisuuteen nähden yhteensopiva lain 241/1990 1 §:n kanssa, jossa säädetään viranomaisten velvollisuudesta soveltaa Euroopan unionin oikeusjärjestyksen periaatteita, ja voidaanko näin ollen sen mukaiseksi ja hyväksyttäväksi katsoa tulkinta ja soveltaminen, jonka mukaan julkisyhteisö voi perustella tekemänsä hallintotoimen vasta oikeudenkäynnissä?

Kanne 6.10.2010 — Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-483/10)

(2010/C 328/43)

Oikeudenkäyntikieli: *espanja*

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Stølbaek ja R. Vidal Puig)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

- on todettava, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta 26.2.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/14/EY (1) 4 artiklan 1 kohdan, 11 artiklan 2 kohdan, 14 artiklan 1 kohdan ja 30 artiklan 1 kohdan eikä yhteisön rautateiden kehittämisestä 29.7.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY (2) 10 artiklan 7 kohdan mukaisia velvoitteitaan
- Espanjan kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että Espanjan kuningaskunta on rikkonut seuraavia edellä mainittujen direktiivien säännöksiä:

- 1) direktiivin 2001/14/EY 4 artiklan 1 kohta, koska yksinomaan valtion viranomaiset ”vahvistavat” rautateiden infrastruktuurin käyttömaksut ja koska infrastruktuurin hallinnon (ADIF) toiminta rajoittuu näin ollen maksujen kantamiseen

- 2) direktiivin 2001/14/EY 11 artikla, koska Espanjan viranomaisten vahvistamassa hinnoittelujärjestelmässä ei mainita minkäänlaista suorituskannustinjärjestelmää, joka vastaisi kyseisessä artiklassa säädettyjä kriteerejä
- 3) direktiivin 2001/14/EY 30 artiklan 1 kohta, koska Espanjan lainsäädännössä ei taata riittävästi sääntelyelimen (Comité de Regulación Ferroviaria) riippumattomuutta ADIF:ään ja RENFE-Operadoraan (liikenteestä ja infrastruktuurista vastaavan ministeriön alaisuuteen kuuluva rautatieyrittäjä) nähden
- 4) direktiivin 91/440/ETY 10 artiklan 7 kohta, koska sääntelyelimestä (Comité de Regulación Ferroviaria) ei ole käytöksen tarjottavia keinoja, jotta se voisi valvoa kilpailua rautatiepalvelumarkkinoilla, joka on tehtävä, joka sille tässä artiklassa annetaan
- 5) direktiivin 2001/14/EY 13 artiklan 2 kohta ja 14 artiklan 1 kohta, koska Espanjan lainsäädännössä säädetään syrjivistä kriteereistä rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämiseksi; nämä kriteerit voivat nimittäin johtaa siihen, että myönnetään reittejä ajanjaksoksi, joka ylittää yhden liikenteen aikataulun kauden, minkä lisäksi ne ovat epätasaisia.

(¹) EYVL L 75, s. 29

(²) EYVL L 237, s. 25

Kanne 8.10.2010 — Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-485/10)

(2010/C 328/44)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Stromsky ja M. Konstantinidis)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

— Unionin tuomioistuimen on todettava, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut tuista, jotka Kreikka on toteuttanut Hellenic Shipyardsin hyväksi, 2.7.2008 tehdyn komission päätöksen K(2008) 3118 (sellaisena kuin se on oikaistuna 13.8.2008 tehdyllä komission päätöksellä) 2, 3, 5, 6, 8, 9 ja 11-18 artiklan eikä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädettyissä määräaajoissa toteuttanut kaikkia kyseisen päätöksen täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä tai koska se ei

ainakaan ole riittäväällä tavalla ilmoittanut komissiolle niistä toimenpiteistä, jotka se on toteuttanut päätöksen 19 artiklan mukaisesti.

— Helleenien tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission kanne koskee sitä, että Helleenien tasavalta ei ole pannut täytäntöön komission päätöstä, joka koskee Hellenic Shipyards SA -nimiselle yritykselle annettuja sääntöjenvastaisia valtiontukia, jotka on perittävä takaisin kyseisen yrityksen ei-sotilaalliselta osalta.

Komissio esittää, että Kreikan olisi pitänyt varmistaa päätöksen täytäntöönpano neljässä kuukaudessa päätöksen tiedoksiantamisesta. Päätös annettiin tiedoksi 13.8.2008, eikä komissio ole pidentänyt päätöksen täytäntöönpanoaikaa. Niinpä määräaika, jossa päätöstä oli noudatettava, on muodollisesti päättynyt 13.12.2008.

Komissio muistuttaa, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ainoa oikeuttamisperuste, jonka jäsenvaltio voi esittää sellaista laininlyöntikannetta vastaan, jonka komissio nostaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 2 kohdan nojalla, on se, että päätöstä on täysin mahdotonta panna täytäntöön asianmukaisesti.

Tästä huolimatta nyt esillä olevassa asiassa Kreikan viranomaiset eivät ole koskaan esittäneet täytäntöönpanon täydellistä mahdollisuutta koskevaa argumenttia. Päinvastoin, ne ovat alusta lähtien ilmaisseet halunsa panna päätös täytäntöön mahdollisimman nopeasti. Tästä huolimatta komissio katsoo, että tämän kanteen nostamiseen mennessä Kreikan viranomaiset eivät ole ryhtyneet mihinkään toimeen, joka merkitsisi edes päätöksen osittaista täytäntöönpanoa.

Komissio katsoo, että Kreikka ei ole ryhtynyt päätöksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin sen ratkaisun mukaisesti, josta komission yksiköt ja toimivaltaiset kreikkalaiset viranomaiset olivat keskustelleet, eikä millään muullakaan soveltuvalla keinolla.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 18.10.2010 — Barbara Mercredi v. Richard Chaffe

(Asia C-497/10)

(2010/C 328/45)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)